

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนมารีวิทยาภินทรบุรี อำเภอบินทรบุรี จังหวัดปราจีนบุรี 1 ห้องเรียน จำนวน 51 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดเป็นกลุ่มทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 4 ชนิด ได้แก่ แผนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแผนการสอนที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยหาค่าความเชื่อมั่นที่ถ่วงน้ำหนักกับ .76 แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษ การฟัง พูด 5 ข้อ อ่าน 4 ข้อ และเขียน 1 ข้อ จำนวน 10 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยหาค่าความเชื่อมั่นที่ถ่วงน้ำหนักกับ .79 แบบสอบถามเจตคติต่อภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของครอนบาค (Cronbach) หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .72

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ มีทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สูงกว่าก่อนการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นเพราะการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ นักเรียนมีส่วนร่วมในเรื่องที่ต้องการเรียนรู้ เป็นผู้คิดและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ให้นักเรียนร่วมมือกัน อภิปรายภายในกลุ่ม ช่วยกันคิด มีการนำเสนอและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม (Progressivism) โดย จอห์น ดีวีย์ John Dewey ถือว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ด้วยการค้นพบและการแก้ปัญหา ผู้สอนมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำผู้เรียน มิใช่ผู้สอนโดยตรงและไม่บังคับให้ผู้เรียนทำตามอย่างแต่จะคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจใฝ่รู้ รวมทั้งคอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา

นอกจากนี้ สุวัฒน์ นิยมคำ (2531, หน้า 424 – 425) ได้กล่าวสนับสนุนว่า เนื่องจากเด็กสามารถเรียนรู้ได้ดี และสามารถคิดได้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งเกิดจากการเรียนการสอน โดยให้เด็กได้พบสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง อาศัยประสบการณ์รูปธรรมเป็นหลัก โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของจริง รูปภาพ และสื่อประกอบอื่น ๆ เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์ในสิ่งนั้น ๆ นอกจากนี้ การปรับประสบการณ์ใหม่ ให้สอดคล้องกับกรอบโครงสร้างความรู้ความคิดเดิมของเด็ก จะทำให้เด็กมีฐานความรู้เพียงพอที่จะขยายกรอบโครงสร้างความรู้เดิมออกไป

และการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ยังสอดคล้องกับดวงเดือน แสงชัย (2531, หน้า 3- 5) และทิพวัลย์ มาแสง (2544, หน้า 14 – 15) ได้นำหลักจิตวิทยาการศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน ซึ่งสรุปได้คือ การเรียนรู้นั้นจะเกิดขึ้นได้เมื่อสิ่งที่นักเรียนสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ความต้องการ และประสบการณ์ นอกจากนั้น การสร้างสถานการณ์ในการสอนจะทำให้บทเรียนมีความหมาย และช่วยให้จำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

หลังจากที่ผู้วิจัย ได้จัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ให้แก่ นักเรียนแล้ว ปรากฏว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาริกา ศิริรัตน์ (2541, บทคัดย่อ) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดกิจกรรมโดยเน้นประสบการณ์ทาง วิทยาศาสตร์ เรื่อง ป่าชายเลนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เรื่อง ป่าชายเลนของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้จากการทำแบบฝึกหัดในแผนการสอน สูงกว่าร้อยละ 80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยารัตน์ เสาวคนธ์ (2548 หน้าบทคัดย่อ) ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อน และหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สูงกว่าก่อนการเรียน และอำไพร ใจแก้ว (2548 หน้าบทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการจัดการ เรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของฮิคค็อกซ์ (Hickcox, 1991) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การทบทวนเชิงประวัติศาสตร์เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ของโคลบ์ ผลการวิจัยของฮิคค็อกซ์ พบว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ของโคลบ์ ในการจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้แก่ การบัญชีและธุรกิจ วิชาชีพทางด้านสังคมสงเคราะห์ วิชาชีพทางการแพทย์ นอกจากนี้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ของโคลบ์ยังได้ อธิบายว่า ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมและประสบการณ์ที่เป็นนามธรรมมีคุณค่าเท่าเทียมกันซึ่งมี ลักษณะคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ เจนเซน (Jensen, 1995) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้ทฤษฎี การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ของโคลบ์สำหรับนักศึกษาใหม่ ที่เริ่มเรียนรายวิชาบัญชีในภาค เรียนที่หนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ มี ผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ทักษะภาษาอังกฤษ จากการวิจัยพบว่า ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องจาก วิธีการเรียนแบบเน้น ประสบการณ์เป็นการจัดการเรียนรู้เน้นด้านการคิด เน้นการจัดความสามารถภาคปฏิบัติของ นักเรียน ให้นักเรียนได้ลงมือหรือทำกิจกรรมจากสภาพจริง เช่น การสัมภาษณ์ หรือการปฏิบัติการ

ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสรับประสบการณ์ แล้วได้รับการกระตุ้นเพื่อพัฒนาทักษะต่าง ๆ รวมทั้งการได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้นบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น อีกทั้งในโรงเรียนมีการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงได้สัมผัสกับการใช้ภาษาอังกฤษ มีโอกาสในการนำทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษไปใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นประจำ คู่กันเคยกับการเรียนการสอนโดยเน้นทักษะการแสดงออก มีพื้นฐานด้านคำศัพท์ รูปประโยค และทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษมากพอสมควร ดังที่สมศักดิ์ ภู่วิภาคารวรรณ์ (2544 หน้า 39 - 40) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์หรือการเรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนได้มีโอกาสรับประสบการณ์ แล้วได้รับการกระตุ้นให้สะท้อนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากประสบการณ์ออกมาเพื่อพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เจตคติใหม่ ๆ หรือวิธีการคิดใหม่ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยารัตน์ เสาวคนธ์ (2548 หน้าบทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนรู้อยู่ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สูงกว่าก่อนการเรียน อีกทั้ง อำไพพร ใจแก้ว (2548 หน้าบทคัดย่อ) ศึกษา ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุมปาพาธิ เอส. (Umapathy, S., 1985) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการสอนภาคปฏิบัติ มีการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ที่มุ่งการสร้างประสบการณ์มาทดลองในชั้นเรียนปรากฏว่า สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น และแบบฝึกกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ยังได้รับการพัฒนาและใช้อย่างกว้างขวางในการสอนภาคปฏิบัติของวิชาการบัญชีต่อไป

3. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ที่เริ่มจากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมเห็นได้ชัดเจน จึงสามารถนำไปสู่การเรียนรู้เชิงนามธรรม อันน่าจะส่งผลต่อการคิด การปฏิบัติหรือการกระทำ

ใหม่ ๆ ต่อไป การที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเองจะช่วยให้การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกผูกพัน ความต้องการ และ รับผิดชอบที่จะเรียนรู้ต่อไป (ทิสนา แจมมณี, 2541) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ใช้เทคนิคการเรียน การสอนคือ ครูจะพูดออกเสียงหรือสำเนียงเจ้าของภาษาซึ่งออกเสียงอัตราเร็วปกติ เพื่อเป็นต้นแบบ ในการพูด นักเรียนจึงเข้าใจได้ง่ายเพราะความคุ้นเคยกับเสียงของภาษา ส่งผลให้นักเรียนเกิด เจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและได้สอดคล้อง กับงานวิจัยของคาริกา ศิริรัตน์ (2541, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลของการจัดกิจกรรมโดยเน้นประสบการณ์ทาง วิทยาศาสตร์ เรื่อง ป่าชายเลนสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า คะแนน ทักษะคิดต่อการอนุรักษ์ป่าชายเลนของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้ง กัลยารัตน์ เสาวคนธ์ (2548 หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษา เจตคติต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อกลุ่มสาระการ เรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นประสบการณ์สูงกว่าก่อนการเรียน และอำไพร ใจแก้ว (2548 หน้าบทคัดย่อ) ศึกษา เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์หลังการเรียน สูงกว่าก่อนการเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. โรงเรียนควรสนับสนุนและพัฒนาให้จัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้น ประสบการณ์ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ควรส่งเสริมให้มีการอบรมรูปแบบการจัดการ เรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 และผู้มีส่วน เกี่ยวข้อง รวมทั้งเผยแพร่แก่หน่วยงานต่าง ๆ
3. ครูผู้สอนต้องศึกษากิจกรรม และขั้นตอนในการสอนแต่ละขั้นตอนอย่างละเอียด และชัดเจน แม่นยำ เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหา และความสับสนในการจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียน และควรหมั่นหาความรู้เพิ่มเติมให้กับตนเองอยู่เสมอ

4. ในการให้คะแนนแบบวัดทักษะการฟังและการพูด ควรมีผู้ให้คะแนนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป หรือควรมีการบันทึกเสียงพูดของนักเรียนเพื่อใช้ในการตรวจให้คะแนนอีกครั้ง เพื่อความเที่ยงตรงของการให้คะแนน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างการใช้รูปแบบการเรียนแบบเน้นประสบการณ์กับวิธีสอนอื่น ๆ เช่น วิธีสอนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ วิธีสอนแบบโปรแกรมบทเรียนสำเร็จรูป การใช้หนังสือการ์ตูน เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาสร้างชุดการสอนแบบเน้นประสบการณ์ในรายวิชาอื่น ๆ เช่น ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ กลุ่มทักษะ เป็นต้น

3. ควรเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์กับรูปแบบการสอนปกติ หรือรูปแบบการสอนอื่น เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่มีต่อผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ